

PREDGOVOR

Drugo izdanje *Ekonomskoga leksikona* Leksikografskoga zavoda Miroslav Krleža i Masmedije izlazi pred stručnu i širu javnost petnaest godina nakon što je taj priručnik, kao jedno od prvih hrvatskih leksikografskih izdanja pokrenutih i priređenih nakon društvenih promjena, 1995. objavljen u Zagrebu. S obzirom na karakter tih promjena, koje se nisu zasnivale tek na pripadnom razvoju političkih institucija, već i na bitno novom shvaćanju i potrebi definiranja gospodarske osnove društva, *Ekonomski leksikon* bio je logičan prioritet, ali se do leksikografske sustavnosti pojedinih disciplina, i u stabilnijim razdobljima, obično dolazi postupno. O tome u Predgovoru govori njegov glavni urednik akademik Zvonimir Baletić, ističući kako je *Leksikon* priručnik koji sadrži provjereno i standardizirano znanje, što pretpostavlja da je i područje na koje se odnosi znanstveno obrađeno te da postoje cjelovite i sredene spoznaje o pojavama i procesima koje obuhvaća. Suvremeni gospodarski život izložen je i brzim i neočekivanim promjenama, čijih uzroka i međuovisnosti nismo dokraja svjesni. Vraćanje hrvatskoga gospodarskog života u okviru tržišnoga gospodarstva i prihvaćanje općih postignuća moderne ekonomske znanosti implicira ne samo institucionalno nego i temeljito pojmovno i terminološko prevrednovanje. Podsjećajući na inicijativu profesora Marijana Hanžekovića, koji je pokrenuo i obavio početne pripreme za izradu *Ekonomskoga leksikona*, Baletić implicira i kontinuitet ekonomske misli u nas, održane u različitim idejnim profilima na reprezentativnoj studijskoj i raspravnoj razini, pa i kao zasebne leksikografske struke u enciklopedijama XX. stoljeća. Više od stotinu stručnjaka, autora predložaka, urednika struka i redaktora priredilo je tada leksikon koji slijedi uzore i praksu sredina s razvijenim institucijama i pojmovnim aparatom tržišnoga gospodarstva, uz specifične sadržaje i različite razine znanja i razumijevanja gospodarskih pojava i odnosa u nas.

Nakana koju je glavni urednik istaknuo, da *Leksikon* bude koristan svima onima koji se u svojem profesionalnom radu susreću s gospodarskim problemima ili su upućeni na ekonomiju, da u *Leksikonu* nađu jasnu, aktualnu i pouzdanu informaciju o gospodarskim pojmovima i pojavama, o važnijim gospodarskim institucijama, te o osobama koje su dale zapažene prinose razvoju ekonomske znanosti u svijetu, ubrzo je potvrđena iznimnim zanimanjem javnosti, pa je u temeljnoj i dopunskim nakladama raspačan u razmjeru koji nadilazi i leksikografske publikacije općega tipa. *Ekonomski leksikon* je, uz to, u struci i jeziku, kao pojmovnik, zaživio u doba izrazitog ubrzanja, mrežne preglednosti leksikografskih prinosna. Njegovi su autori i urednici, ali i korisnici, interaktivno upućivali na potrebu dorade i korekcija, pa i promjene težišta, što samo upućuje na stabilnost temeljne zamisli. Svjesni odgovornosti za tako dinamičan projekt, nakladnici su poticali njegov razvoj pa je krug stručnjaka koje je okupio pomoćnik glavnog urednika Slaven Ravlić postavio radni okvir za doradu izdanja. No kako su pri takvu pothvatu stručni prioriteti značajno promijenjeni s obzirom na doba pokretanja prvoga izdanja, pa se unutar ekonomije kao discipline pojedina područja emancipiraju u pojmovne aparate, a ekonomija kao kulturna i jezična matrica raste na društvenoj ljestvici, nakladnici su – napose nakon vrijednih konzultantskih napomena profesora Mate Babića – suočeni s potrebom razlikovanja novog od obnovljenog izdanja.

Drugo izdanje *Ekonomskoga leksikona* utoliko je koncepcijski doradeno na temelju istoimenoga priručnika iz kojega proizlazi: novi urednici i suradnici pri doradi postojeće i obradi nove građe držali su se kriterija izbora relevantnih pojmova prema unutarnjoj povezanosti ekonomskih pojava, bez obzira na to u kojim se posebnim disciplinama one uže stručno obrađuju. Kao što su pojmovi iz drugih znanosti sve zastupljeniji u ekonomskom intertekstu, te kao što se temeljni pojmovi iz specijaliziranih područja – financija, menadžmenta, računovodstva, informatike, osiguranja, prometa – i nadalje revaloriziraju s obzirom na ekonomski sadržaj koji je u njima bitan, ekonomija je sve očitije i kao društvena zbilja univerzalna pa se njezin teorijski lik s našega gledišta napose očitava kroz nove institucijske i pojmovne oblike europskih integracija.